

2018/2119(INI)

31.1.2019

OPINIA

Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej:
roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2019
(2018/2119(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Andrey Kovatchev

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. wzywa Komisję do dostosowania procesu europejskiego semestru do nowych długoterminowych ram strategicznych opierających się na celach zrównoważonego rozwoju, aby wspierać państwa członkowskie w osiągnięciu wzrostu zrównoważonego pod względem środowiskowym i sprzyjającego włączeniu społecznemu; ponownie podkreśla, że należy monitorować wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych, aby zapewnić znaczne postępy w realizacji jego podstawowych zasad, w szczególności prawa dostępu do profilaktycznej opieki zdrowotnej wysokiej jakości, przystępnej cenowo dla wszystkich;
2. podkreśla, że oprócz wymiaru gospodarczego, w procesie europejskiego semestru pełnoprawną rolę powinny odgrywać również polityka społeczna, polityka na rzecz klimatu i ochrony środowiska; wzywa do uwzględnienia wskaźników zorientowanych na mierzenie zrównoważoności i dobrostanu;
3. podkreśla, że dalsze oddzielanie zużycia energii i zasobów od wzrostu gospodarczego jest konieczne do osiągnięcia unijnych celów na 2030 r. w zakresie klimatu i energii, zgodnie z zobowiązaniami podjętymi na mocy porozumienia paryskiego;
4. wzywa Komisję do uwzględnienia w europejskim semestrze celu polegającego na osiągnięciu gospodarki neutralnej dla klimatu; przypomina o podjętym przez UE zobowiązaniu do osiągnięcia zerowego poziomu netto emisji gazów cieplarnianych do roku 2050 w drodze sprawiedliwej społecznie i racjonalnej kosztowo transformacji;
5. podkreśla, że dekarbonizacja gospodarki UE spowoduje znaczne dodatkowe inwestycje; przypomina, że obecnie ok. 2 % unijnego PKB to inwestycje w system energetyczny i związaną z nim infrastrukturę; zauważa, że odsetek ten należy podwyższyć do 2,8 %, aby osiągnąć gospodarkę o zerowym poziomie emisji netto gazów cieplarnianych, gdyż w porównaniu z poziomem bazowym wymaga ona znacznych dodatkowych inwestycji;
6. przypomina o potrzebie dostosowania zobowiązań finansowych Unii do celów klimatycznych określonych w porozumieniu paryskim, w tym o konieczności oceny, czy inwestycje wspierają realizację tych celów bądź są z nimi zgodne, zwiększenia finansowania na rzecz klimatu oraz uwzględniania kwestii klimatu w sprawozdawczości o przepływach finansowych;
7. podkreśla potrzebę włączenia do europejskiego semestru celów związanych z klimatem i energią wyznaczonych przez państwa członkowskie w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu¹;
8. podkreśla, że ekologizacja gospodarki oraz inwestycje w bardziej efektywne systemy opieki zdrowotnej zwiększą zdolność Europy do podnoszenia dobrobytu obywateli;

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1.

zauważa, że należy uwzględnić krótkoterminowe skutki budżetowe reform strukturalnych wraz z ich długoterminowymi skutkami środowiskowymi, gospodarczymi i społecznymi;

9. uważa za istotne, by wykorzystać europejski semestr do przyspieszenia przejścia na zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym, neutralną emisyjnie, energooszczędną i opartą na odnawialnych źródłach energii, która przyczyni się do zrównoważonego rozwoju i realizacji celów zrównoważonego rozwoju; przypomina o znaczeniu unijnego finansowania dla regionów intensywnie korzystających z węgla i regionów emitujących duże ilości dwutlenku węgla, tak aby zapewnić sprawiedliwą transformację energetyczną umożliwiającą stosowanie czystych technologii i rozwiązań efektywnych energetycznie, przy jednoczesnym tworzeniu trwałych miejsc pracy;
10. uznaje europejski semestr za narzędzie kluczowe, bez którego nie da się osiągnąć unijnych celów różnorodności biologicznej oraz odpowiednich korzyści społeczno-gospodarczych;
11. z zadowoleniem przyjmuje proponowany w następnym okresie programowania przydział środków finansowych UE na wsparcie państw członkowskich we wdrażaniu zaleceń i reform strukturalnych, podkreśla jednak, że nie należy uzależniać wsparcia od spełnienia tego warunku; wzywa do przyjęcia bardziej długoterminowej perspektywy w monitorowaniu i ocenie postępu reform;
12. z zadowoleniem stwierdza, że w europejskim semestrze dostrzeżono, że państwa członkowskie powinny zwracać szczególną uwagę na zdolności dostosowawcze siły roboczej, tak aby umiejętności pracowników nadały za postępem technicznym; w związku z tym podkreśla konieczność zastosowania sprawiedliwej transformacji, aby zagwarantować włączenie i uczestnictwo wszystkich, których to dotyczy, wspierać siłę roboczą oraz tworzenie godnego zatrudnienia i wysokiej jakości stanowisk;
13. z zadowoleniem stwierdza, że w dziedzinie opieki zdrowotnej w procesie europejskiego semestru przesunięto nacisk z oszczędności kosztów na wydajność systemu opieki zdrowotnej, przez co doceniono znaczenie efektów zdrowotnych i dostępu do wysokiej jakości opieki zdrowotnej w cenie przystępnej dla wszystkich; wzywa do opracowania wspólnych wskaźników i metod oceny wyników systemów opieki zdrowotnej w celu zmniejszenia nierówności zdrowotnych; popiera wysiłki na rzecz opracowania wspólnych wskaźników i metod umożliwiających ocenę skuteczności krajowych systemów opieki zdrowotnej, w tym nierówności i luk w dostępie do opieki zdrowotnej;
14. podkreśla, że skuteczne inwestycje w opiekę zdrowotną, w tym badania naukowe w dziedzinie zdrowia i profilaktyki chorób, są kluczowe dla zapewnienia obywatelom równego dostępu do wysokiej jakości opieki zdrowotnej; podkreśla znaczenie stabilności systemu opieki zdrowotnej;
15. podkreśla znaczenie zorganizowanego i systematycznego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim na szczeblu krajowym w celu zwiększenia poczucia odpowiedzialności; uważa, że Komisja powinna gromadzić informacje pochodzące od szerokiego spektrum zaangażowanych stron i w większym stopniu nagłaśniać zalecenia dla poszczególnych krajów i sprawozdania z postępów poszczególnych krajów, m.in. przez prowadzenie częstszych rozmów na wyższym szczeblu politycznym;

16. wzywa Komisję do nadania europejskiemu semestrowi wymiaru terytorialnego, zarówno na szczeblu analitycznym, jak i operacyjnym; ponadto uważa, że skuteczne zarządzanie polityką strukturalną wymaga zaangażowania władz regionalnych i lokalnych w opracowywanie i podejmowanie decyzji dotyczących tych strategii politycznych w drodze planowania mieszanego, odgórnego i oddolnego;
17. apeluje o ustrukturyzowane zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego i organizacji ochrony środowiska w proces europejskiego semestru, a także o większe zaangażowanie ministrów środowiska w działania w ramach europejskiego semestru na szczeblu Rady;
18. domaga się większej spójności z innymi strategiami politycznymi UE, np. dotyczącymi zmiany klimatu i nie zrównoważonej eksploatacji zasobów naturalnych;
19. podkreśla konieczność wzmocnienia wspólnej europejskiej zdolności reagowania na klęski żywiołowe, takie jak susze w krajach południowoeuropejskich, katastrofalne powodzie, pożary lasów i trzęsienia ziemi; podkreśla potrzebę zachęcania do ściślejszej współpracy w planowaniu europejskich operacji reagowania na klęski żywiołowe z wyprzedzeniem, między innymi za pośrednictwem inwentaryzowania zasobów państw członkowskich, sporządzania planów awaryjnych i sprawniejszego planowania zarządzania ryzykiem.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Data przyjęcia	29.1.2019
Wynik głosowania końcowego	+: 43 -: 8 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Mark Demesmaeker, Bas Eickhout, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Urszula Krupa, Giovanni La Via, Jo Leinen, Peter Liese, Valentinas Mazuronis, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Bolesław G. Piecha, John Procter, Julia Reid, Michèle Rivasi, Davor Škrlec, Renate Sommer, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean, Damiano Zoffoli
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Herbert Dorfmann, Fredrick Federley, Christophe Hansen, Babette Winter, Carlos Zorrinho
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	José Blanco López, Andor Deli